

ванъе продължавалитѣ въ нѣколко броя статии: „Българскиятъ за независимо имѣ священство днесъ възбуденъ въпросъ и нѣхна народна черква въ Цариградъ;“ „Заблѣжки къмъ народнитѣ пѣсни съ историческо съдържание,“ „Остѣпленна частъ Бесарабии Молдавскому правителству и български тамо отъ врѣмени Россіи прѣселенія,“ „Отговоръ Чокарлияну, доказващъ, че вѣсточна църква е истинно православна“ и пр.

Всичкитѣ статии на Раковски сѣ проникнати съ найгорещъ патриотизмъ и даже националенъ фанатизмъ. Той не може да разбере какъ е възможно „Кара-Казанъ,“ така наричае той грѣцката патриархия,—какъ е възможно той да се противи на справедливитѣ български искания, които иматъ своето основание както въ нашитѣ човѣшки права, така и въ нашата старославна древностъ. За него е имало трима врагове, противъ които се е борилъ въ врѣме на всичката си публицистическа дѣятелностъ: „Кара-Казанъ,“ „Римъ-папа“ съ „неговата езуитска и папшашка чета“ и „Турскитѣ золуми.“

Слѣдъ това на 1864 год. Раковски е издавалъ „Бждщностъ,“ отъ който сѣ излѣзли десетина броя съ същото съдържание и направление, както и „Дунавски Лебедъ.“

Слѣдъ „Дунавски Лебедъ“ извънъ България захваща да се издава **Българска пчела**, вѣстникъ политически, любословенъ и търговски. Вѣстникъ „Бълг. пчела“ е излязълъ въ Браила веднѣжъ въ седмицата; захванжлъ е прѣзъ мѣсець май 1863 год. излѣзли сѣ 2 годишнини до 19 броя втората годишнина, подъ редакцията на Хр. Ваклидовъ, род. 1841 въ Казанлъкъ, умрѣлъ въ Стара-Загора 17 апр. 1891, авторъ на нѣколко книги и по-късно редакторъ на своята „Зорница“ въ която е печаталъ „Скитникъ Евреинъ“ участвувалъ въ редакт. на „България.“

„Бълг. пчела“ е била поддържана отъ братското общество на акционери. Туй общество е имало и свое настоятелство, съкровищникъ на което е билъ Н. Ценовъ. Нѣкои си искатъ да кажѣтъ, че „Българ. пчела“ е била единъ видъ продължение на Цанковата „България.“ Ако гледами по съдържанието и по направлението на „Б. П.“ въ нашата распря съ гърцитѣ, то ще видимъ, че истина този вѣстникъ, както и „България“ сѣ се отнасяли съ голѣмо ожесточение противъ грѣцката патриархия. Но съ такава съща борба и ожесточеностъ сѣ се борѣли и по-прѣдишнитѣ или по-последшнитѣ български вѣстници. Можемъ само едно нѣщо да заблѣжимъ, че като издаванъ на чужбина вѣстникъ „Б. П.“ е билъ по-смѣлъ отъ нѣкои други цариградски вѣстници. В. „Б. П.“ е во-